

ומצד של מיכאל נקרא בכור, שדרגתתו כספר לבן, ומשום לכך פךון הבכור כספר, ה' סלעים, ביחסו של אברהם, דאי ייחפים בחשבון ה' של אברהם, שאם יחפיכם בתורה, מתוסף עלי' י', שהוא קדש, שבו אריך לקדש בכור בהמה, שנינו (ירמיה ב) קדש ישראל ליה. ובו אריך לעשר ולדות, אבל ישראל, שביל ולד הוא מצד של בן י'ה, והוא ר'.

שבל' חמימות שהן חמיות הקודש, נקראו באותיות השם הקדוש. זהו שכחוב (ישעה מ) כל הנקרוא בשמי ולכבודו בראתיו. אפל כל הבריות שנבראו בהם, ואין בריאה שלא נרשמה בשם הזה, כדי להודיע למי שברא אותו, וכי' ר' קוז היא דיוון של ראש כל הבריות. ה' ר' דיוון של חמיש אכבעות הימין, וזה של שמאל. ר' דיוון הגוף.

ולבן אמר, ולא מי תרמוני ואשוה יאמר קדוש. אין בכלל בריה שתשווה במות האותיות שבראתה אותה כדמות האותיות של, שאנו יכול למחרות את אותה צורה, ולעשות אותה בפה פעים, ואין אלוה אחר עלי' שיכל למחרות את צורתו, וכןן הדברים לו כי לא בוצרנו צורם ואיבנו פלילים.

ואם יקשה אדם, שהרי כתוב שם ר' כי לא ראותם כל תמונה - הוא יתרץ לו, הרי תמונה ראית, שהרי כתוב ומתוונת ה' יבית. ולא בכל תמונה אחרת (שברא וצר באותיהם), של אדם שיצר באותיהם, וכןן אמר ולא מי תרמוני ואשוה ולא מי תרמוני אל ומה דמות פערכו לו.

ואפל תמונה זו אין לו במקומו, אלא כשיורד למלה על הבריות ומתפשט עליהם, ראה להם כל אחד כפי מראה וחזין ודמיון עליהו, יתחזי לו נקל חד, כפום מראה

ומסתרא דמייכאל, אתקרי בכור, דדרגיה כסף, חورو, ובгин דא, פדיון הבכור כסף, ה' סלעים, בחושבן ה' דאברהם, דאי ייחפים בתורה יתוסף עליה י', דאייה קדש, דביה עריך לקדש בכור בהמה, דהיננו (ירמיה ב) קדש ישראל ליה. וביה עריך לעשר ולדות, אבל זולד איהו מסטרא דבן י'ה, וαιיהו ר'.

אבל מין דאיןון חיית הקודש, באתונן דשמא קדישא אתקרי, הדא הוא דכתיב, (ישעה מ) כל הנקרוא בשמי ולכבודו בראתיו. אפלו כל ברין דאתריאו בהון, ולית בריאה דלא אתרשים בהאי שמא, בגין לאשתמודע לאמן דברא ליה, והאי יוזד, איהו דיוקנא דרישא אבל ברין. ה' ה': דיוקנא דה' אצבען דימינא, ויה' דשמאלא. ר' דיוקנא דגופא.

ובגין דא אמר, (ישעה מ) ולא מי תרמוני ואשוה יאמר קדוש. ليית בכל בריה דאשוה כוותי, ואף על גב דבראתה לה כדמות אתונן דילוי, דאנא יכול למחרה היה צורה, ולמעבד לה בפה זמנין, ולית אלוה אחרא עלי' דיכיל לממחי (דב' מ"ב ע"ב) דיוקני ובгин דא (דברים ל) כי לא בוצרנו צורם ואיבינו פלילים. ואי יקשה בר נש, דהא כתיב (דברים ז) כי לא ראותם כל תמונה. איהו יתרץ ליה, הא תמונה חזינה, דהא כתיב (במדבר י) ותמונה ה' יבית. ולא בכל תמונה אחרא (ס' א דברא ווצר באותיו), דבר נש דיצר באותיו ובгин דא אמר, (ישעה מ) ולא מי תרמוני ואשוה ולא מי תרמוני אל ומה דמות פערכו לו.

יאפלו הא תמונה, ליית ליה באתריה, אלא כד נחתת לאמלכא על ברין, ויתפשט עליהו, יתחזי לו נקל חד, כפום מראה